

தண்ணீர்

ஆசிரியர்- கந்தர்வன்

‘தண்ணீர்’ கதையைக் கருப்பொருள் குன்றாமல் சுருக்கி வரைக.

குறிப்புச் சட்டகம்:

- முன்னுரை
- குடிநீரற்ற ஊரின் நிலை
- இரயிலின் வருகையும் மக்கள் ஓட்டமும்
- இந்திராவின் கனவு
- இந்திரா தண்ணீர் பிடித்தல்
- இந்திரா எங்கே?
- தாயின் துயரம்
- கதை உணர்த்தும் கருப்பொருள்
- முடிவுரை

முன்னுரை :

“நாகலிங்கம்” என்னும் இயற்பெயரைக் கொண்ட கந்தர்வன் அவர்கள் சமூக அவலங்கள், மானுட ப்பிரச்சனைகளை மையமாகக் கொண்டு கதை புனைவதில் வல்லவர். இவரது “சாசனம்”, “ஒவ்வொருகல்லாய்”, “கொம்பன்” முதலிய வரிசையில் “தண்ணீர்” சிறுகதையும் சமூக நிலையை எடுத்துக் காட்டும் கதையாக உள்ளது.

குடிநீரற்ற ஊரின் நிலை :

தனிமனிதனின் அடிப்படைத் தேவையான குடிநீருக்கே அல்லாடும் ஒரு சிற்றூர் அது. அவ்ஊருக்கும் இயற்கைக்கும் நிரந்தரப்பகை, புயல் வந்தால் மூன்று நாட்கள் வெள்ளக்காடாய் இருக்கும். நான்காவது நாள்

தண்ணீர்ற்ற நிலமாய் மாறி விடும். பெண்கள் தலையிலும், இடுப்பிலுமாகக் குடங்களைக் கொண்டு பிலாப்பட்டி வரை சென்று ஊற, ஊற நீர் எடுத்து வரும் அவலநிலைதான் இருந்தது. பல்லாண்டுகளுக்கு முன் உலகம்மன் கோயில் கிணறு மட்டும் கொஞ்சம் தண்ணீர் தந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது அதுவும் தூர்ந்து பாழுங்கிணறாய் மாறி விட்டது. எல்லாமே பூண்டற்றுப் போய் விட்டன. எங்காவது கிணறு தோண்டினாலும் கடல் தண்ணீரைவிட ஒரு மடங்கு கூடுதலாக உப்பு, கிணற்று நீரிலே உப்பளம் போடலாம்; குடலை வாய்க்குக் கொண்டு வரும் உவர்ப்பாகவே இருந்தது.

இரயிலின் வருகையும் மக்கள் ஓட்டமும் :

இப்படிப்பட்ட வறண்ட ஊருக்கு வரப்பிரசாதம் தினமும் வரும் பாசஞ்சர் இரயில் . இரயில் வெகுதொலைவில் அருவமாய் எழுப்பும் ஊதல் ஒலி கேட்டு, மக்கள் ஓட்டமும் நடையுமாய் இரயில் நிலையம் செல்வர். அந்த இரயிலில் வரும் நீருக்காக ஒருவரையொருவர் இடித்தும், பிடித்தும் முறைத்தும் முந்திக் கொண்டு இடம் பிடிக்க ஓடுவார்கள். இடம் பிடிக்க இயலாத பெண்கள் சுவரில் சாய்ந்து நின்று கொண்டு எகத்தாளம் பேசுவர். ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் மிரட்டியும் கூட்டம் அடங்காது. இந்த இரயிலை விட்டால் பிலாப்பட்டிக்குத்தான் ஓட வேண்டும் என்பதால் முண்டியடித்து இரயில் பெட்டிக்குள் தண்ணீர் எடுக்க பெண்கள் ஏறினர்.

இந்திராவின் கனவு :

அந்த ஊரில் இருந்த இளம்பெண் இந்திராவும், இக்கூட்டத்தில் ஒருத்தியாக நின்று, தன்னை வேறு ஓர் ஊரில் உள்ளவருக்குத்தான் திருமணம் பேசப் போவது போலவும், இந்த தண்ணீரில்லா ஊரில் உள்ள

எவனுக்கும் தலை நீட்டக் கூடாது என்னும் கனவுடனே இரயில் பெட்டிக்குள் ஏறினாள்.

இந்திரா தண்ணீர் பிடித்தல் :

பயணிகள் இறங்குவதற்கு முன்பாகவே இரயில் பெட்டிக்குள் பாய்ந்த இந்திரா, முகம் கழுவும் பேசின் குழாயை அழுத்தி வேக, வேகமாக அரைச் செம்பும், கால்செம்புமாகத் தண்ணீரைப் பிடித்துக் குடத்தில் ஊற்றினாள், எனினும் குடம் நிறையவில்லை. இரயில் ஊதல் ஒலியுடன் நகரத் தொடங்கியது. அம்மா, சொட்டுத் தண்ணியில்லை என்று முனகியதே இந்திராவின் நினைவில் நின்றதால்தொடர்ந்து தண்ணீர் பிடித்துக் கொண்டே இருந்தாள்.இரயில் வேகமெடுத்துச் சென்றது.

இந்திரா எங்கே ?

சினை ஆட்டைப் பார்த்தபடி கணக்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்த இந்திராவின் தந்தையிடம் இந்திரா இரயில் சென்ற சேதி சொல்லப்பட்டது. அண்ணன் வீடு தம்பிவீடு என உறவினர்களும் ஊராரும் கூடினர். இராமநாதபுரம் சென்றால் இரயிலைப் பிடித்துவிடலாம் இந்திராவையும் அழைத்துவரலாம் என்னும் முடிவோடு எல்லோரும் பதற்றத்துடன் இராமநாதபுரம் இரயில் நிலையத்திற்குப் பேருந்தில் ஏறி சென்றனர். இராமநாதபுரம் இரயில் நிலையத்தில் ஈ, எறும்பு கூட இல்லை இரயிலும் சென்றுவிட்டது. குடத்துடன் ஒரு பெண் வந்தாளா என்று அங்குள்ளவர்களிடம் விசாரித்தனர். அந்த இடம் பூராவும் தேடியும் இந்திரா எங்கும் கிடைக்கவில்லை.

தாயின் துயரம் :

இந்திரா இன்றி வந்த மக்களைக் கண்டு "எம் புள்ள தண்ணி புடிக்கப் போயி எந்த ஊரு தண்டவாளத்துல விழுந்து கிடக்கோ" என அடக்க முடியாமல் ஓடினாள் இந்திராவின் தாய். ஊர் ஜனமும் பின்னால் ஓடியது. தாய் தண்டவாளத்திலே ஓட ஆரம்பித்தாள். தூரத்தில் புள்ளியாய் இந்திராவின் உருவம் தெரிய இந்திரா வந்துட்டா எனக் கத்தினாள் தாய். தண்ணீர்க் குடத்துடன் வந்த இந்திராவிடம் தந்தை இத்தன மைலு இந்த தண்ணியையுமா சொமந்துகிட்டு வந்த எனக் கேட்டார். அதற்கு , இந்திரா "நாளைக்கு வரைக்கும் குடிக்க என்ன செய்றது" எனக் கூறினாள்

முடிவுரை :

21-ஆம் நூற்றாண்டை எட்டிப்பிடித்துள்ள இன்றைய நிலையில், குடிநீர் நெருக்கடி உச்சத்தில் இருப்பதையும், சிற்றூர்களின் மக்களின் வாழ்க்கை ஒரு வாய் தண்ணீருக்குக் கூட வழியற்றதாய், சிக்கல் நிறைந்ததாகவே இருக்கிறது என்பதை படிப்போர் நெஞ்சில் உணர்த்தும் வகையில் இச்சிறுகதையைக் 'கந்தர்வன்' எழுதியுள்ளார். "உயிர் நீர்" எனப்படும் தண்ணீரின் தேவையை, அது இல்லா ஊரின் அவலத்தை இச்சிறுகதை மூலம் உணர்ந்த நாம்,

"நீர் மேலாண்மையைக் கட்டமைப்போம்

மழைநீர் சேகரிப்போம்."